

Bilag 1 B.**Københavns Magistrats Mindretals Indstilling.**

Et Mindretal (Silius Johansen, Kaper, Magius) skal udtale, at det er af største Betydning for Samfundslivets Sanering efter Krigs- og Kriseaarene, at ogsaa den sidste af Restriktionerne overfor disse Aars abnorme Forhold, nemlig Boligrestriktionerne, nu kan bortfalde. Det var da ogsaa Forudsætningen, da man i 1925 gav en udløbende Lov paa dette Omraade. Forholdene har endda artet sig relativt gunstige i disse Aar, særlig i de sidste, bl. a. ud fra den sikre Forventning om Restriktionernes Bortfald, saa at der vilde løbes en vis Risiko for Formindskelse af det store private Byggeri, hvis Forventningerne blev skuffede.

Forudsætningerne for Boligrestriktionernes Bortfald nu maa siges at være relativt gunstige og kan næppe forventes at blive bedre. At afvente det Tidspunkt, da alle sociale Boligvanskeligheder (samboende Familier, Lysthusbeboelse, Husvildeforsorg m. m.), der i Øjeblikket er kendeligt reducerede, ganske var afhjulpne og en betydelig Boligreserve var oparbejdet, vilde betyde en fuldstændig Udsættelse, maaske for bestandig, af de sunde og normale Samfundsforholds Genoprettelse paa dette Omraade.

Vore Betæneligheder knytter sig derfor kun til de Vanskeligheder, der kan formodes at følge med selve Overgangen til normale Forhold. Men vi mener at kunne give Anvisning paa gode Udveje til at lette Overgangstiden. Det vil saaledes være en værdifuld Beskyttelse for Lejerne, naar Efterspørgslen efter Lejligheder mindskes ved Opretholdelse af Indflytterbestemmelserne. Dette Baand paa Befolkningen, at ikke alle frit kan flytte til Hovedstaden, er i sin Art utiltalende og skyldes ene en Nødstilstand. Men naar saadanne Bestemmelser én Gang har maattet indføres og har været opretholdt en Aarrække, vil det ikke føles som en Urimelighed eller Ubillighed, overfor udenbysboende, at Bestemmelserne yderligere bevares for en kortere Aarrække, for at Befolkningen i Hovedstaden selv lettere kan finde sig til Rette under de normale Boligforholds Genoprettelse. Det er vort Ønske, at Tildelelse eller Nægtelse af Indflytning i disse Overgangsaaer lægges i Hænderne paa en kommunal Myndighed og udøves ud fra lignende Synspunkter som de hidtil paa dette Omraade gældende.

Det maa ligeledes anses for en god Beskyttelse under Overgangen, at der for Forretningssteder og Smaalejligheder (paa 3 Værelser og derunder) fastsættes en Forlængelse af Opsigelsesvarslet, for saa vidt det angaar den første Opsigelse efter Restriktionernes Bortfald, ved Flerdubling af det kontraktmæssige Varsel — dog for ingen Lejligheds Vedkommende ud over ét Aar fra Lovens Bortfald —, dels for at der kan gives de opsagte Lejere en rimelig Tid til at finde en ny Lejlighed, dels for at de med Lejerskifte forbundne Reparationer kan spredes over et længere Tidsrum og til Dels endog henvises til det sene Efteraar og Vinteren, hvorved disse Reparationsarbejder ikke vil komme i Vejen for Nybyggeriet.

Den særlige Vanskelighed, der kunde tænkes at opstaa for forretningsdrivende, vil foruden de ved Restriktionernes Ophævelse muliggjorte Ombygninger ogsaa være lempet ved en saadan Forlængelse af Opsigelsesvarslet, men desuden skal der henvises til den Beskyttelse, der vil være for disse i de Aagerbestemmelser (§ 22—24 i Lov af 1. April 1925, jfr. § 35), der vil forblive bestaaende ogsaa efter Boligrestriktionernes Bortfald i øvrigt.